

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.2. Virginis consilium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

qui Dei potentiam infinitam profitentur, viros in ea opinione esse, vt saltem nobis de quibusdam generibus peccatorum sit desperandum, eosque in suis sordibus relinquendos, ne oleum & opera perdat. Ad hos quoque errore liberandos accipite exemplum, è quo, potentia diuinâ manifestè intellecta, ad eiusdem Dei clementiam recurrere, & quotidie dicere discatis: *Miserere mei, Deus.* Numquam enim hoc dicet, qui putauerit, frustra dici, Deumque non posse iuuare quosdam peccatores.

II.
S. Antonin p. 2.
Chron. c. 4. §. 1.
ex Vinc. c. 79 & de S. Basilio scripserunt Nazianzen. Nyssen. Hieron. Suidas, Philosterg. Theodoret. Amphilo-
chius, &c.

S. Antoninus Arciepiscopus Florentinus, in parte 2. chronicorum, atq; ante eum alij testantur, eximie eruditionis, sanctitatis, & authoritatis Episcopum fuisse D. Basilium. Cui etiam multum opinionis addidit, quod sequitur Factum. Circa Anno Domini 370. imperante Valente, Cæsare in Cappadocia, Proterius quidam erat, homo locuples, & prouecta ætate; qui, quia viribus defectus videbat, se orationi, & templis vacare amplius non posse, vnicam prolem seruitijs diuinis destinabat. Erat enim illi filia eximie venustatis, quam vnâ cum opibus statuerat Deo consecrare. Neque illa aliud cupiebat, iam spe plena, quòd mundi

mundi diuitias cum Christi thesauris, terram cum cælo, turbelas mentis cum serenissima tranquillitate commutauisset. O quàm incertæ sunt mortalium cogitationes? Quàm fideliter ille monuit? *Tene, quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam?* Apoc. 3. 12. Quot, quantique homines iam animo habitant apud Deum; & velut Angelus ille, qui posuit pedem suum dextrum super mare, Apoc. 10. 2. sinistrum autem super terram, dum corpore sunt in procelloso hoc mari, mente in cælo degunt; tamen consilia sua retractant; & coronam suam amittunt: aut certè Numini causam dant, ut eos sinat respicere retro, postquam manum suam jam ad crucis aratrum applicauerunt?

Neque tentator deest, qui semper excubat in exitium nostrum, & consilia coquit, ad pias hominum voluntates euertendas. Siue igitur puella illa indiligentiùs se custodiens, siue malus Genius virtuti eius inuidens, siue aliud quid in causa fuerit, magnam Virgo incidit in tentationem. Erat in eadem familia seruulus quispiam, qui oculos licentiùs in illam mittens cœpit oris in ea atque sermonis gratiam obseruare. Et flammam traxit, quasi qui stipulam igni ad-

III.
SERVI
AMOR.

K 3

mouisset.